

Gedichtenboekje van Griet Riemersma

Geboren 6 januari 1900 te Workum.

Overleden 26 april 1986 te Workum.

WORKUM, DOOPSGEZEGD, KERK

Waar God een deur,
dicht goot sloot God een
raam open.

God verschaf ons de nothen
maar hy brultt nemek
voor ons open

Voor elke kleine goede
daad glimlacht God
gezagde van een invalide
Gister is voorby
morgen komt nog
en vandaag help~~t~~ God
mek vertrouwen en Hoop
is de hele wereld een verstoor
grote
Dit naast enkele bekkelt
vraagt God niet van ons
het gewone, maar het
buuhengewone

Hee ik maak aller nieuw

Geswerk aan ons ry liggen in die kamer
Als spellegoed door een kind kan genoem word
Als een becluindel soek myt om gehulpe te
Kandien

een propfechoeffdolah van den vrees los

geraakt

Isdagherschanden leuen nog voor ik van

waarde

Maar omgeeff Gy die is heiliken nog en han
Er is nooiteng van die hemel opgaarde
En wat gelynd is krygh niet meer

My voudig glans.

Wah ik wil lachen leuen

dah sal nummer sterren

wie eenmaal doer myn sehepper

Stand iraangeraak

Bestaak voor my niet meer

als waardelose bekeren

want nee ik neq ik

Ik lieb alles nieuw gemaak

Ons Gebed

Wy bidden vrouweken Onse Vader
Aan hafel en in die kerke
maar sprungen na beh Amen op
en sluchten in ons werk

Wy bidden ook voor wereld vrede
en voor de frangernood
maar hoen onbewogen aan
Weer duzen den gedood

Wy bidden ook voor de begaardde
vor hen die leent dan syn
maac-werun vaak in welkom af

Door ih sluiten van een gordyn

Wy bidden nuak voor die landen
maar onse welvaartsdaah
est proles herund meer en meer
als ik om de loren gaah.

Wy bidden vlug een tweé drié
Amen

Heer ik heb van daag geen hyd
En uit de hemel valt een traan
God is my goede bidders huyl

Blydschaps

Cy hebb' hek licht gesaaid op al
myn paden
En vreugde gewordt mydre bloem my toe
de bomen plusken volijk meh di Blads
De wind waakh blyheid ik weehuks
De mensen syn my wel genegeen
Op lichts doeken loop ik hen voorby
Ik ben meh myn gevulde hand verlegan
De kon vergaagh de somberheid uit my
de regen is myn schild
De kon myn wagen
de wind de bloemen aller is zo soek
en als ik ligt naak waah gy hebb
dan weet ik alleen t.
geschagun

God Heh is nieg goed

Leer my

Raah my de klune vreugden van elke dag
de goedheid en de liefde en ih begrypen
Leer my de vruchten van du h plukkun mag
Die gy ook voor my heb h laken ryper

Leer my blykern meh ander vriendlike wone
Geef my volghed van binne en van
buiten
On leer my leusken, soh myn haek u
sooth
In h flusken van de wind
en in ih vogelflukken

Leer my blykern om ih bloeien van
een roos
meh soveel moore goede leurnungen
Raah my gelukkigkyn en ih weet dat
ik self koos
En vul myn hand met goede
kleine dingen

Onwaardig Bidden

Alvader voorleest denk ik aan moeder
Moeder geunkt dan wat ry morgen ^{chen} vullen
Frans heeft in die nacht na gelas gehad
En Anne droomt mech ogen groot en blauw

Ze droomt nog voort als vader hardz bidt
moeder wt mech vroom gevouwen handen
Frans lykt eens naer 'm nagelbranden eenzaamge laken in syne verdriet
Zo denkt vader wat als hy droomt aan hafel zit

als vader bid dan denk ik aan moeder
en haardagelykse zorgen
Frans denkt dan ik spel van morgen
en Anne droomt met ogen groot en blauw

Haardroom is uch als vader aman regt
moeder kannult met lege borden
Frans lykt hoe laat dat is geworden
Dan denkt nog eens na O God wat syn uy
wat moet er van ons vrouwe menren worden
Brings ons die zo onwaardig bidden hah hercach

Geloen verkouwen

Ja je mocht dagter syn om he
Om he geloven op hoop tegen hoop
doet he rechtem en niet te verlauren
Wisten syn mech leich of goedt hoop
je mocht te kelen om god wt he koolden
als je metts van syn liefsde niet
dath als demens en op wie je verhouwe
eenzaamge laken in syne verdriet
Ja je mocht dagter syn om he geloven
dath er geen haart van je hoofd vallen zal
Want de wil van je vader daar boven
Indat er nooit iets gebeurd by geval
En je moet wiken dath jenes g'z orgen
wel dragen hy is aan laken gewend
dath je en syn liefsde beschut en geborg
Leven en sterwend syn eigendom
benk

Hoeveel he meer
myn kleine jongen had een hu
van avond
die elk vermand woude te harken scheen
hen sloot moest als het vrees vellen
naar boven op grote bed, alleen

Koenekking by hen was by ingeslagen
het dek woude rydig in een hockeschop
Voor als hooch ijk had ik de hooch voetjes
onder de warme dekens weggestopt

Wendachthabi God als onse menselijcke
dah bloote hooch voetje met verdraagd
en hooch oeps hond dah ons met opech
griefde
vergeft nog voor behou vergoring vraagt

Hoe grooth mocht uw liefde zijn
die eneloos geduldig, altijd weer
vergeft en ons bedekt met uw genade
wel zevenig maal zevenduizend heer

De weg hanzo moelyk waer he begaan
vol hilden en stijl naar onthooch
alwoerdend klompje met valleddan haand
met mogen een rustplaats voor ihooch
Raar om mocht de weg ewtaam syn en kapot
en kom je tho moertzaam vooruit
Geen windde er duurh en koverlycht God
Wie hooch hier hermind geluid?
maar dan ryshenlycht ihagen verstand
Dan ne ik de weg, hooch liek end
Die weg is wel ruw doch de eind
zege hooch
Omdah je Gods eigendom bent

Door de moedige mens
Hij de dagen somber
Door de blymoedige mens
Is het alle dagen fush

Wie zijn gedachten rustt
Op God
Zal nieuwe moed wachten
Als er geen moed is dan
Is er wel vertrouwen
noodig

Het eerste uur van demorg
Is het voor van dedag

Bidden in regenwre
Ovgare
Verdruft de angst
Prolykheid is kracht

Hij is een raar volgje sa en ald
muntke sy hu de kroade
fol uitkerks

Hoe stiller hoe better
sa en ald vrouwe, hya
suh mi ih gah je blannetkels

Reeg van uch self
Vol van een ander
Dan vonden de mensen
De weg tot elhander

God kan niet overal aan
Senken daarom schutz hy
moeders

Duizend idealen weven
Dagen nacht ons harde door
hooft en vrienelschap die ze
weven

Wijzen ons een rances voor
Soms verdragen al die dromen
En het dichte bloembed dunkt
Doch de vrees word hoch
onswomen
En ik geloof my lang
gequith.

Laatste reis

Ik weet niet hoe hoch myn zal
in die dagen

Wanneer ik skeer ga voor de laatste reis
Dan dan myn behoeft thom verdragen
En landen in heel Paradyjs

duren

Ik weet niet hoe lang de hooch zal
of welke haven ik verlaat
Zal ik dan vergrend in de verb huren
als als dan alles achter laat

Zal ik niet langs de keeling klagen
of zal de wind hoog gillend in de nacht
alleen de stem van brandeng draagen
waarm wijn noch van rijpingshinklath

God rum lukt x over dan in die handen
En laat me rustig op de voortrechthouan
Dan zal myn schip niet op de rotsenzhoren
maar veilig hier haven binningaen

modern Vierstfeest

Van uit de diepte van de welvaartszaak
roep ik hoelt hoh gg M vanden laah
ik heb alles noch myn hars begeveld
alleen ik geloven heb ikh afgeleerd

De woorden van ih Groot verhaal,
is voor ons onverstaanbare taal.

Wageloof h nog in een englen lied
als by schuvelse op de adrele niet.
we laah nog aller in de specht,
alleen om dat sig naar de hemel hecht dan
u geveren geen meer of mer ook meer

Ik goud kunnen we zelvgebruiken haer.
Samen men mude handen vermoord
word er geen forderh gebaard. Hem
de handers vonden h handen spreken over
u zwijgen na zo eenen over Bethlehem
want mocht u hoh verdruekig myn
dat my zo groot doen - God u voor zo klein
u my handen van een hande haude hyd
laach ons een dat gy de Pader myn
o haech ons in ope duur herne
omdat dor liepde onveranderd is

Willem

Hy had nooit verbond bereken
hy was zo simpel als een hond van ty
hy wist wel dat Willem lieke
in die wehenschap deed hem pleine
ijn leichaam over ^{oude} maarmet hondenharen
ih kantelyk onvolwaarden bleef
hy hadde maatschappij niet te schenken
maar in de kerk was willem goed op drie
hy plaat was vlak by de baderlingen
dan zat hy dacht by de domine
het moede van de dienst vondlykings
Daer deet hy op zijn rugzlapper mee
hy had van god een komple gedachte
god was myn vader groot en stoen
daer in de hemel op hem zat he waelker
jesus wat dacht hy myn grote broer
hy werd niet op een soortdag ^{over} mocht
hy wist niet een dat hy nu horen mocht
hy had geen angst of zorgen
want jesus ziel meegaand myn pocht

Bouwen

Wij hebben een opdracht van
moeten bouwen
maar ik heb nog wel bouwen Heer
heb kan me eens erg bewaaren
In myn harsch is vaak geen vrede

— maar
wij moesten al hoh te bedden
maar bedden is vaak moeilijk Heer
Ik laah die vraag maar in ik
mudden
en leg hem in uw handen neer

Wij willen nog in u geloven
maar ik leek gelden Heer
Holang wij u niet kunnen laven
Levi ons dan maar leek
kneulen weer

Toch nek geluk

Boer Jan ske he pasjen
en Gebke syn wif
Die matthe op ik huise
Heuek hervengong yn ih luyf
Heea boer sei de jaem
dah is hoch hwool bryk
Die klootken sen jumme
Gaan suver altoch
Nod jaem doe Jan, boer
Oats leek nog al rey
mar dih seusk forkeard lyer
Wat hinket dy bler sen Geb
Wol worse bei Geb Gebke
Se die de walle op i doar
Hwank mien klok gyn esher
En de boer sink foar

Vlinders van God

mijn woorden zullen nooit kap vleugels
dien

waarmee een adelaar opstapt boven't land
zullen dichter bij de aarde blijven
zullen blijven fladderen slach bij mijn hand
als dan wat broos en sterkje geven

Zodat we weer de kleine vrienden zijn
die God verborgen heeft in eders leven

dat men verdriet door eigen schuld vaak niet
denkt aan god

Al denken we 'tander vriend' is mijn lof
te zijn er hoch, de vlinderster van God

Ik hoop dat mijn woorden zullen verschijnen
mechels van blydschap en vreugd er in
zodat redadelyk voor ieder zijn te lezen

dat ieder ziet dat ons leven heeft een
wah er in de hoekomth mag gebeuren

word behoorlijk voor dit best heit lich

bedenk dat bloemen in 't denker sterke geuren
Golds vlinder voort zijn vleugels even dichter

het word weer morgen God heeft behloofd
en die Gods vlinders fladderen om uw
hoofd

Spreekwoord voor jouw

Wees niet wanhopig als de lamelijf gesloopt
is van ieder mens overlaaten bent
heb je ik hoofd achterhoofd heb ik gehoopt
dat je geen blydschap of vreugd meer bent
en je verwacht in leugen en bedrog
God is er hoch.

Denk aan godsoep hoeft de Heet gesproken
want zijn hand offre wil of nut
heb je elke dag je woord gebrooken
hoch Breek ik mijn belofte niet
wel het hoen dat is voor nu en ~~nooit~~
God ben er hoch

Boel op je voorhoofd daat brand nog
heb wader
dah heken is een verbond meh jow
dah geld voor hoen voor mi en laker
al ben jy ontvoer, eeuwig is myn trouw
Dank meh wanhoepig God wach moch
Ik ben er hoch. ik hoch ^{nog}
~~Ik ben er alhyd~~ maar je moch my
zoeken
Ik zal je horen, voor genoegh tot my
maak roep dan ook, al lyft jy
bedden vloeken
ik hoor jou stem en maak jy vry
al is er necks dah in je voordeul
flech
ik blyffer hoch voor jou alhyd

Dank u
Ik dank u Heer voor edre dag
voor elke zegening
Ondah u in de regenslag
en moede meh my ging
Dank voor de bloemen om my
ooh voor heb vogelied heen
dah ooh voor my 't zonlicht
scheen
Al dag ik heb vaak nich
Denk hoch voor een vriendenband
Ondah men voor my had
dank voor een uitgesloten hand
en dat ik vrienden had
dank voor uw grote liefde en
troost
Helt was ik dichtwyls klein
Dank dah u my dwungen wou
en dat ik uur hand mag zyn